

Р Е Ш Е Н И Е № 7 4 8

гр. Перник, 18 ноември, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: С. Станчев

Членове: Слава Г.

Ивайло Иванов

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Николай Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 752 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II-ро от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 1229, постановено по НАХД № 1643/13 г., РС Перник е изменил Наказателно постановление (НП) № 23-2306959/02.08.2013 г. на Директора на дирекция "ИТ" - СО, с което за нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, и на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, на ЕТ "****", чрез търговеца Р. В.***, в качеството му на работодател по см. на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, като е намалил размера ѝ на 1500 лева.

Недоволен от така постановеното решение е останал касаторът ЕТ "Р. Веселинов", поради което го обжалва.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК), като се излагат подробни правни и фактически доводи в подкрепа на оплакването за допуснатите нарушения. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, алтернативно моли съда да го измени НП и да намали наложеното наказание, тъй като се касае за маловажен случай.

В съдебно заседание касаторът не взема отношение.

Ответникът по касационната жалба Дирекция "ИТ - СО" не взема становище.

Прокурорът от окръжна прокуратура дава становище, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните,

доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна, по следните съображения:

За да постанови обжалваното решение, районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е счел, че ЕТ „***“ е осъществил административно нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, като нарушението било доказано по несъмнен начин.

Решението на въззивната инстанция е правилно.

Административно наказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № 23-2306959 от 11.VI.2013 г., в който е посочено, че при извършена проверка на 06.VI.2013 г. по спазване на трудовото законодателство касаторът в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР от КТ, не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила от лице, което е установено като продавач на плодове и зеленчуци, като трудови и не е сключил писмен трудов договор със същото лице. Лицето е работило при търговеца по граждански договор, според версията му във въззивното производство и пред АНО. Видно от приложената декларация попълнена от лицето, полагащо труд има работно време и работно място и дължи едно многократно изпълнение с цикличен и постоянен характер на трудови задължения, т. е. налице са всички белези, характеризиращи възникналото между касатора и лицето правоотношение като трудово. Това обстоятелство е установено и правилно мотивирано от РС

Посочените по-горе констатации в АУАН изцяло са възприети от наказващия орган в потвърденото НП. В него наказващия орган е приел, че нарушителя при описаната фактическа обстановка е осъществил нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, и на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от КТ на същия е наложена имуществена санкция в необосновано завишен размер 5000 лева.

Касационният съд споделя правния извод на РС, че при издаването на НП и АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са от категорията на "абсолютните", с които се нарушава правото на защита на нарушителя и водещи до отмяна на НП.

Правилно РС е приел, че АНО ясно и точно е посочил извършеното нарушение от жалбоподателя както в АУАН, така и в НП, като са спазени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, както и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, т.е. налице е пълно описание на нарушението и законните разпоредби, които са нарушени както в АУАН, така и в НП.

При наличие на събраните писмени и гласни доказателства по делото касационният съд счита, че има установяване по безспорен

начин на извършеното административно нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ. Установено е, че работодателят – касатор в настоящото производство не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила от установеното лице като трудови и не е сключил писмен трудов договор със същото лице.

Правилно на касатора е наложена имуществена санкция по смисъла на чл. 414, ал. 3 от КТ, според която работодател, който наруши разпоредбите на чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв.

Правилен е правният извод на РС по отношение размера на наложената имуществена санкция 5000 лева, няма дори житейска обосновка. Изводът на РС, че размерът на санкцията следва да бъде намален, тъй като наложеното наказание е в размер, определен неправилно и при липса на изложени в тази връзка правни доводи.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в АУАН не е описано точно административното нарушение, тъй като в АУАН ясно е описано състава на административното нарушение от обективна страна и правилно посочена разпоредбата, която е нарушена. Не се споделя и оплакването за доказателствената тежест на приложен граждански договор, тъй като РС е взел становище и изложил правилни мотиви в тази връзка, които се споделят изцяло.

Настоящият касационен състав споделя изцяло направения от районния съд анализ на реалното правоотношение между касатора и ответника, определено като трудово, въпреки наличието на представения по делото граждански договор. Този анализ е пълен и задълбочен, поради което не следва да бъде повтарян.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1229, постановено по НАХД № 1643/2013 г. на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/